

leževal domačih in mednarodnih znanstvenih srečanj. Kolegi ga poznamo tudi kot zagnanega organizatorja znanstvenih sestankov, uspešnega urednika strokovnih publikacij, pisca učbenikov in dolgoletnega aktivnega člana naše stanovske organizacije.

Pakovo sodelovanje z madžarskimi geografi sega v sedemdeseta leta prejšnjega stoletja, ko so v okviru tedanjega Geografskega inštituta Univerze v Ljubljani, skupaj z Geografskim inštitutom Univerze v Budimpešti pod vodstvom priznanega profesorja Georgeja Enyedija, raziskovali v Porabju. Leta 1977 je vzpostavil stike z dr. Janosem Kolto z Geografskega inštituta v Pécsu. Stiki z Madžari so se poglobili v osemdesetih letih, ko so se slovenski geografi aktivno udeleževali mednarodnih simpozijev, ki so jih izmenično organizirale geografske institucije v Pécsu, Bayreuthu, Mariboru in Ljubljani. Razvili so se obojestranski plodni odnosi, tudi z geografi iz Szombathelyja, Kecskemeta in Szegeta, kar je omogočilo številne osebne stike in predavateljske obiske ter skupne raziskovalne projekte. Kolegi iz Pécsa so gostili tudi več študentskih ekskurzij iz Slovenije. Intenzivni stiki so privedli do več objav madžarskih kolegov v našem strokovnem tisku in naših raziskovalcev, tudi dr. Paka, v njihovih. Leta 2000 je imel dr. Pak v Pécsu tudi serijo predavanj v okviru njihovega dodiplomskega in podiplomskega študija. Kot kaže, se bo dolgoletno sodelovanje s kolegi iz Pécsa, čigar koordinator je vseskozi dr. Pak, v bližnji prihodnosti tudi formaliziralo v obliki posebnega sporazuma med Oddelkom za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani in Oddelkom za geografijo Univerze v Pécsu. Sporazum bo omogočil še plodnejše sodelovanje na raziskovalnem področju ter olajšal izmenjavo profesorjev in študentov. Kako visoko cenijo madžarski geografi prizadevanja dr. Paka kaže tudi posebno povabilo na prireditev ob praznovanju stopetindvajsete obletnice Geografskega društva Madžarske, ko je bil kot eden redkih tujih gostov povabljen k aktivnemu sodelovanju.

Slovenski geografi dr. Mirku Paku čestitamo za visoko priznanje.

Darko Ogrin

Tatjana Šifrer – sedemdesetletnica

Hruševo, 16. 3. 2001

Pomladi leta 2001 je praznovala svoj življenjski jubilej, sedemdesetletnico, Tatjana Šifrer, diplomirana geografa in bibliotekarska svetovalka v pokoju.

Geografski vestnik se je spomnil njene šestdesetletnice v 63. letniku, leta 1991, kjer je bila orisana njena življenjska pot ter delo v Knjižnici Oddelka za geografijo na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Tatjana Šifrer je svoje službovanje začela v geografski knjižnici in ga po petintridesetih letih tudi zaključila na isti ustanovi. S svojim vestnim, marljivim in strokovnim delom je ustvarila sodobno knjižnico, ki je bila ponos Oddelka za geografijo in hkrati odlična podpora sodelavcem in številnim generacijam študentov in kasneje diplomantov pri raziskovalnem in študijskem delu.

Dolga leta je sama skrbela za knjižnico, šele v sedemdesetih letih si je pridobila sodelavki, saj je knjižnični fond naraščal, povečevalo se je število študentov in drugih uporabnikov, povečeval pa se je tudi obseg knjižničnih opravil. Kljub ročnemu katalogiziranju knjižnega gradiva in zamudnemu pretipkovanju kataložnih listkov je bil knjižni fond vedno pravočasno in strokovno obdelan. Danes pa bibliotekarkam veliko zamudnih opravil olajšajo računalniki. Tatjana Šifrer se je upokojila ravno v letu, ko je računalnik začel postajati osnovno orodje tudi v geografski knjižnici. Med prvimi na fakulteti je posvečala veliko pozornost informacijski dejavnosti. Njena je bila pobuda za načrtno seznanjanje študentov prvega letnika s katalogi, knjižničnim fondom in podobnim. Veliko pozornost je posvečala individualnemu delu z uporabniki, ki jim je pomagala s svojim bogatim strokovnim znanjem in poznavanjem knjižničnega fonda. Bilten novosti je pričel uporabnike seznanjati z mesečnimi novostmi knjižnice prav na njeno pobudo. Vse ideje, ki jih je udejanjala v svojem dolgoletnem službovanju, se razvijajo naprej in ob podpori sodobne tehnologije in novih kadrov dograjujejo še danes.

Njeno vsestransko strokovno delo v geografski stroki in knjižnici ni bilo prezrto. Priznanja so ji podelili: Geografsko društvo Slovenije, Zveza bibliotekarskih društev Slovenije, Mladinska knjiga in Filozofska

fakulteta. Leta 1997 je ob petinsedemdesetletnici Geografskega društva Slovenije prejela zlato plaketo Zveze geografskih društev Slovenije, ki se podeljuje za več kot tridesetletno prizadevno, uspešno in odmevno delo pri razvoju in uveljavljanju slovenske geografije. Ob osemdesetletnici ustanovitve Oddelka za geografijo na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani je oddelek prvič podelil priznanja Oddelka za geografijo. Prejeli so jih upokojeni sodelavci in med dobitniki tega priznanja je bila tudi Tatjana Šifrer. Na svečani podelitvi leta 1999 so priznanje utemeljili z naslednjimi besedami: »... *Uspešnega razvoja Oddelka, pa tudi geografije, si ne moremo zamisliti brez pregledne in vsem geografom dostopne knjižnice, dobre kartografije, urejenega laboratorija, tajništva ... Oddlek za geografijo je imel srečo, da so dolga leta, vse do upokojitve, ta dela opravljali naši sodelavci, ki so v svoje delo vnesli veliko entuziazma, znanja, razgledanosti in dobre volje. Vedno so bili pripravljeni pomagati tako študentom kot profesorjem in asistentom, pa čeprav so njihove zahteve in želje mejile že na nemogoče. Vsak izmed njih je pomagal graditi trdne temelje našega oddelka in njegovih sestavnih delov, vsi skupaj pa so veliko pripomogli k temu, da se naš Oddlek uvršča med najbolj urejene na fakulteti ...*«.

Tatjani Šifrer želimo ob njenem življenjskem jubileju še veliko dobrega zdravja, življenjskih moči in vedrine za opravljanje vsega tistega, kar izpolnjuje in bogati njen vsakdanjik.

Janja Turk

Marko Žerovnik – dobitnik srebrnega priznanja

Komenda, 15. 5. 2001

Ob prazniku občine Komenda je dr. Marko Žerovnik, samostojni kulturni delavec v pokoju, dobil srebrno priznanje. V obrazložitvi podelitve občinskega priznanja, ki so bila letos prvič podeljena, je med drugim zapisano: »... *Dr. Marko Žerovnik (rojen leta 1932) je v zadnjih 25. letih, odkar živi v Komen-di, dejavno vključen v prenekatera področja vsakdanjega življenja. Zavzemal se je za celostni razvoj tamkajšnje osnovne šole, bil je med pobudniki gradnje večnamenske športne dvorane, soostanovitelj in sodelavec krajevnega časopisa Aplenca, pobudnik in član uredništva zbornika Komenda (1992), avtor številnih strokovnih prispevkov in aplikativnih ekspertiz. Precej zaslug ima za ustanovitev občine Komenda; v ta namen*